

CHUUNIBYOU DEMO KOI GA SHITAI!
MOVIE: TAKE ON ME

ÍRTA: VENOM ([COSPLAY.HU](https://cosplay.hu))

AVAGY MENEKÜLÉS A FELNŐTTKORBA

Hát ezt is megértük! A Kyoto Animation végre pontot tett a valahol kicsit keserűdes módon félbehagyott Chuunibyuu sorozatára. Bár mindenki reménykedett egy harmadik szezonban, de a stúdió láthatólag nem igazán szereti a végtelenségig húzni a sorozataikat. A történet végét egy mozifilmmel zárták, melytől én kezdetben nem is tudtam, hogy mit várjak, hiszen már a második szezon is kicsit erőltetettnek tűnt, a zseniális első után, bár kétségkívül roppant szórakoztató volt. Viszont amit kaptunk a végére, az garantáltan nem fog csalódást okozni a rajongóknak!

Oké, oké, lehet nem mindenki tudja, miről is van szó. Nekik javaslom az AniMagazin korábbi számait, mert volt róla egy komolyabb ismertető (*AniMagazin 24.*), és én is kétszer zengtem dicsőhimnuszt róla, a top 10 legjobb Kyoto Animation sorozat kapcsán (*AniMagazin 30.*) és úgy is, mint általánosan minden idők egyik legszórakoztatóbb romantikus komédiája (*AniMagazin 43.*). Ezért

nem is mennék bele nagyon mélyen az alapokba, de annyit azért felvázolok nagyon röviden, hogy miről is van szó: Yuuta és Rikka, a sulis legfurább szerelmespárja, ugyanis mind a ketten hajlamosak a „chuunibyuu”-ra, avagy a gyerekes fantázia világban való elmerülésre. Bár a srác már -saját bevallása szerint- kinőtt belőle, de Rikka bizony a nap 24 óráját tölti a furcsa álmvilágában, amivel rendszeresen kiborítja a családját és zavarba hozza a környezetét. Persze Yuuta így is szereti és elfogadja őt, egyre jobban kezelve a lány örületeit. A sulis klubjukban pedig ott vannak a barátai, akik legalább annyira „dilisek”, mint ők... bár van, aki ezt kikérné magának, hogy ő nem is chuuni, csak szimplán látja a tündéreket.

Yuuta és Rikka szerelmesek egymásba, kétségbe sem lehetne vonni, hiszen az évek alatt jól összecsiszolódtak. Egyetlen kis baki, hogy Rikka nem igazán kezeli jól a srác testi közeledését, mivel rettenetesen félénk, Yuuta pedig egy idő után feladta, így a kapcsolatuk legintimebb momentu-

ma, ha kézen fogva sétálnak. A baráti kör persze mindent elkövet, hogy ugyan lépjenek már túl a gátlásokon és legalább egy csók csattanjon el, de hiába, van amikor nem ilyen egyszerű a dolog.

A mozifilm története ott indul, hogy hőseink harmadévesek lettek a suliban, ami azt jelenti, hogy hamarosan elballagnak és belépnek az úgynevezett felnőttkorba. Rikka jövője viszont nem túl fényes, a tanulmányi eredményei kriminálisak, a családi helyzete problémás, a továbbtanulása kérdéses, munkát vállalni meg a chuunibyuu állapota miatt szinte lehetetlen. A helyzetet pedig tovább bonyolítja, hogy a nővére, Touka, ismét visszatér Olaszországból, ám ezúttal nem csak látogatóba érkezik, hanem feltett szándéka, hogy Rikkát magával vigye Európába. Ám a szerelmespár nem hagyja magát, egy kis noszogatás után úgy döntenek, hogy kettesben elszöknek Touka elől és belevágnak a nagyvilágba.

Persze kezdetben cél nélkül, szinte csak a vicc kedvéért menekülnek, de mintha Touka nem is bánná, hogy így alakult a helyzet. Némi rábeszélés után (avagy szokásosan kőkemény és kegyetlen zsarolással) ráveszi Shinkát és Dekomorit, hogy „vadászák le” a két szökevényt.

Ezzel elindul a kezdetben jóformán burleszkbe forduló hajsza, földön, vízen és levegőben, a helyzet pedig hamarosan elkezd eszkalálódni. Yuuta és Rikka ráébred, hogy ez a kis kaland alapjaiban fogja megváltoztatni az életüket és a kapcsolatukat.

KyoAni és a mozifilmek

A történet bizonyos pontjaira még visszatérek, de most térjünk át egy kicsit a technikai oldalra. A látvány... nos, Kyoto Animationról beszélünk, vagyis indításnak tegyük is be a legfelsőbb kategóriába, bár azért nem tökéletes az öszszkép. A kötelező KyoAni elemek természetesen adóttak: elképesztő hátterek, zseniális kamera effektek, mesteri kompozíciók, fények, árnyékok és színek, melyekről ódákat lehetne zengeni. Aztán ott vannak az apróságok, mint a hihetetlenül részletes arcmimika, a test apró mozdulatai, a haj animációja és sok-sok más, amit elsőre talán észre sem veszel, de pont ez benne a jó. Minden kis dolog igazi japán precízióval és alaposággal van megalkotva.

Na de akkor mi a gond? Már a *Silent Voice* (*AniMagazin 38.*) és a *Tamako Love Story* (*AniMagazin 37.*) kapcsán is feltűnt, hogy a KyoAni ugyan a fentebb felsoroltakban szinte verhetetlen, ugyanakkor elég gyakran kapunk nagyon elnagyolt karakteranimációkat. Kifejezetten szembántó tud lenni, amikor a szereplők futnak vagy valami nagyobb, komplexebb mozgás van a jelenetben,

ugyanis láthatóan spóroltak az animációs fázissokkal, ami itt különösen előjön és nem egyszer szisszentem fel, hogy „naaa, ez mi volt kérem?!”. Persze, amikor „harcok” vannak (erősen idézőjelbe téve, tudjuk miért), akkor persze mosolygunk, hogy az animátorok jól szórakoztak, de cserébe lesznek jelenetek, ahol meg szúrósan nézünk, hogy azért ez egy TV epizód színvonala.

Félreértés ne essék, így is nagyon profi munka, de azért talán pont emiatt bántó, amikor kicsit igénytelenebb jeleneteket látunk.

A hangok és zenék továbbra is nagyon profik, különösen a hangkeverés és hangeffektek, melyeket több hollywoodi stúdió is megirigyelhetne (tényleg kíváncsi lennék, hogy ezt is házon

„...nagyon szépen néz ki a film, bár valahol érződik rajta, hogy azt a költséget, amit egy lehetséges harmadik szezonra szántak, inkább ebbe tölték bele.”

belül oldják meg vagy kiszervezik). A seiyuuk is hozzák amit kell, bár sosem tagadtam, hogy szerintem van pár szereplő, akiknek nagyon irritáló a hangja (Kumin senpai csipogásától fálnak tudok menni).

Összefoglalva nagyon szépen néz ki a film, bár valahol érződik rajta, hogy azt a költséget, amit egy lehetséges harmadik szezonra szántak, inkább ebbe tölték bele. Hogy ez most jó vagy rossz, azt majd mindenki eldönti maga.

Egy spirituális utazás

Mint olvashattátok, a történet nagyrészt egy Japánon belüli nagy utazás fogja kitölteni. Persze a kezdetek nagyon humorosak, Yuuta és Rikka sem veszi túl komolyan, eleinte még céljuk sincs, csak a második napon találja ki a srác, hogy keressék meg Rikka anyukáját, aki Hokkaidóban dolgozik és végre elmondják neki hivatalosan, hogy ők egy pár.

És itt kezd el az utazás egy kicsit több árnyalatot felvenni, mert míg a felszínen egy tényleg komikus üldözés folyik, menekülve Touka és a két „szolgája” elől, alatta viszont egy amolyan spirituális utazás veszi kezdetét, ahol a két fiatalnak újra kell értékelnie önmagát, a kapcsolatukat és a jövőjüket.

És igen, megint ide lyukadtunk ki, a Kyoto Animation egyik kedvenc témájához: a felnőtté váláshoz és az önmagunkkal való szembenézéshez. Akárcsak a *Tamako Marketben*, *Silent Voice*-ban, *K-On*-ban vagy akár a korábbi *Clannadban*, így itt is kénytelenek a szereplők szembesülni azzal a ténnyel, hogy a gyerekkoruk hamarosan véget ér. Yuutának és Rikkának jóformán hónapjaik maradtak gyerekként, aztán belépnek egy olyan világba, amire egyáltalán nincsenek felkészülve. Elvégre felnőttként már nem lehet képzeletbeli tündéreket kergetni, démonokat idézgetni, eljátszani, hogy hatalmas varázslók és harcosok vagyunk.

Vagy mégis? Valóban el kell dobnunk minden álmunkat és fantáziánkat, ha felnőttek leszünk?

Mi marad akkor belőlünk? Mások leszünk hirtelen? És ha igen, akkor mi lesz velünk utána?

Képes-e egy kapcsolat megmaradni ártatlannak?

Ezek nagyon súlyos kérdések, melyeket a két fiatal kénytelen lesz megválaszolni, mert egy idő után rájönnek, hogy Touka célja talán nem is az, hogy elkapja őket, mert lássuk be, ha ő el akar valakit kapni, akkor az el lesz kapva... expeditíven! Talán inkább az a szándéka, hogy válaszokat csikarjon ki belőlük olyan kérdésekre, amelyeket tudat alatt már sokszor feltettek maguknak. Képes lesz-e Yuuta szeretni Rikkát és kitartani mellette? Rikka képes lenne-e megváltozni és feladni a fantáziáját Yuutáért? Valóban szeretik egymást annyira, hogy együtt maradjanak jóban és rosszban? Van-e közös jövőjük?

Kezdetben kacagva mondják, hogy „persze!”, de ahogy közeledik Hokkaido egyre nagyobb a hallgatás és a bizonytalanság.

Take On Me!

A film végén minden kérdésünkre választ kapunk, melyeken aztán lehet elmélkedni, hogy helyes-e vagy sem. Mind a ketten megküzdnek a belső démonaikkal, Yuutát ebben főleg Touka és Rikka anyukája segíti, míg Rikka a szembesítést a hozzá nagyon hasonlóan chuunibyous Shichimiyától kapja. Persze nem lövöm le a végét, hiszen azt mindenki élje át maga, ugyanis a lezárás tartogat nem egy elég komoly meglepetést, amit még csak említeni sem szeretnék.

Természetesen minden eddigi szereplő kap egy kis szerepet a történetben, bár itt azért vannak olyan apróságok, amik nem fognak mindenkinek tetszeni. Mint például Kumin és Isshiki kis-

sé erőltetett szerepeltetése, főleg az utóbbinál néztem nagyot, hiszen érezhetően erőltetetten oldották meg a jelenetét, amit simán ki lehetett volna hagyni a filmből. Shinka és Dekomori párosa akárcsak a sorozatban, továbbra is a humor fő forrása, elképesztő (komikus) módon képesek marni egymást, ezzel teljesen paródiába fullasztva az üldözést.

Persze érződik, hogy a legjobb barátok és ugyan nagyon vicces, ahogy ölik egymást folyamatosan, de azért örültem volna, ha kaptunk volna valami mást is tőlük, bár az is igaz, hogy a második szezonban lényegében az ő barátságuk történetét lezárták.

De aki igazán viszi a pálmát, az Touka, aki valójában nem is szerepel az eredeti regényekben, itt viszont szinte körülötte forog a cselekmény. Már a sorozatban is imádtam, nem csak mert gyönyörű és okos, hanem imádnivalóan „gonosz” is egyben, akit nem lehet nem szeretni. Ő a történet igazi antagonistája, akitől jogosan félnek a gyerekek, pedig tudják jól, hogy jobban szereti Rikkát mindenkinél, és tényleg, őszintén aggódik értük, mindent megtéve azért, hogy segítse őket. Csak a módszerei, nos... hát igen, Touka nem riad vissza semmitől, legyen az erőszak, zsarolás vagy fenyegetés, a célját el fogja érni, bármi áron. Mindezt teljes (szintén komikus) póker arccal, amivel jól leplezi, hogy talán valahol a szíve mélyén ő maga is élvezi azt a nagyon furcsa és infantilis álomvilágot, amiben Rikka és a barátai élnek.

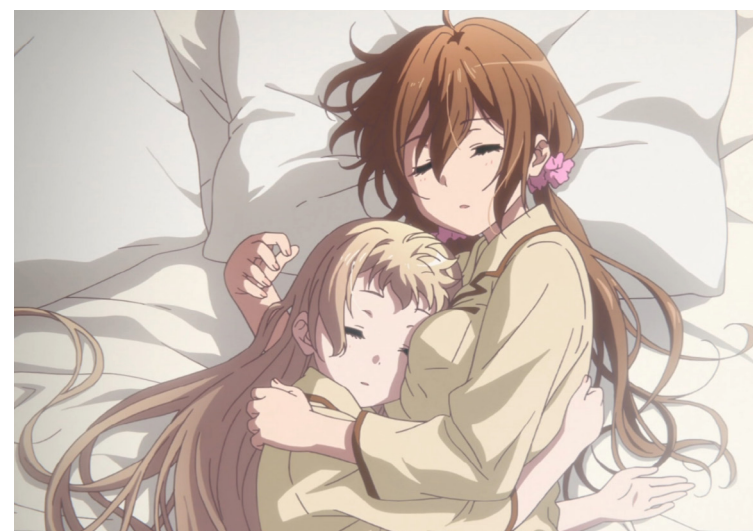
Touka valami olyat szimbolizál Yuutának, ami elől menekülni kell: a felnőttkort. Ő az, aki -néha szó szoros értelmében, leveses kanállal- szétzúzza a gyerekes fantáziálást és szembesít mindenkit a valósággal, ami bizony néha nagyon fájdalmas. Touka pontosan úgy követi a hőseinket, mint a realitás, ami elől lehet futni, de úgymint utolér

elkerülhetetlenül. Talán jobb inkább szembenézni vele, ezzel elfogadva, hogy már nem vagyunk többé gyerekek. Mert ki tudja, lehet a valóság nem is olyan szörnyű és akár még kifejezetten kellemes meglepetéseket is tartogathat... Pont, mint a film végéig.

És mi a végső? Az, hogy hiányozni fog ez a sorozat, hiszen nagyon szerethető volt, de ugyanakkor örülök is neki, hogy ilyen közel tökéletes lezárást kapott. Ritka manapság az ilyen. A KyoAni nem hagyta cserben a rajongókat, szépen lekerekítette a történetet, nem maradtak elvarratlan szálak, pontosan ott ért véget, ahol kellett. Yuuta és Rikka megküzdöttek egymással és a világgal, hogy a végén megkapják a jutalmukat. És igen, a néző is megkapja azt, amit várt. Aki látta a sorozatot az tudja, mire gondolok, mert bizony ezúttal nem marad semmi függőben.

„Touka pontosan úgy követi a hőseinket, mint a realitás, ami elől lehet futni, de úgymint utolér elkerülhetetlenül. Talán jobb inkább szembenézni vele, ezzel elfogadva, hogy már nem vagyunk többé gyerekek.”

Cím: Chuunibyō demo Koi ga Shitai! Movie: Take On Me

Hossz: 98 perc

Év: 2018

Műfaj: slice of life, vígjáték, dráma, romantika, iskola

Stúdió: Kyoto Animation

Értékelés:
MAL: 8,32
Anidb: 7,71

AJÁNDÉK HÁTTÉRKÉP A VEZÉRCIKKHEZ

CHUUNIBYOU DEMO KOI GA SHITAI!

MOVIE: TAKE ON ME

Kattints a képre!